Tibu, nibu metsa kõrtsin
Tibu, nibu nõu,
Kõi, kõi, minu oline kot.
Tibu, nibu mahu loßin
Tibu, nibu nõu,
Kõi, kõi, minu oline kot.
Tibu, nibu kümme rubla
Tibu, nibu nõu,
Kõi, kõi, minu oline kot. —

---

6.) Kuß see laulik wõlja tulnud? —
Sitapottliste seastu,
Kuseaunide wahelta,
Mustu minu nuhve alta,
Halli tõnu hõnnu alta.
Mis sa sitane sirised,
Pori-kõrbe põrised,
Sun sul situt, pole pesigat. —
Sinu sitised sulane,
Pori-kõrbe paisised!
Kaza su siinud seasse,
Kaza sind pandaks kaunitsesse?
Sul pole hõigata kästi tegada,
Kutsu kullastu kõnelda: —
Käoleks on sul õrre pauad,
Rinnas on sul rehe wanki,
Kurgus on sul aabu kurge,



Sun sul tõus on järsk eliolt,
Keel pera kestelt.
Sun sul seitsme sõpline,
Ninu neljat murgline,
Hambad kui Ulju wõratid.
Tule nüüd meie murme peale!
Wõtt õrsest hõigelene,
Aabu kurest kurgutene,
Wõõnu süs meie wõrawil:
Hunniku kuralt p— i luiolt,
Waare warsa t— u luiolt.
Sulwi süs neiolt sõgemastt,
Perset neiolt pehmemast,
Süs saab sun sul sõrgatsest,
Keel pera kergemast.
Eilt es munast su muneti,
Tõnu tuled tõuklemaie?
Alles su hambad weresed!
Tule süs meie aiu alla;
Seal oli kalmi hallikaalt:
Üks oli hallik kaera kustt,
Teine hallik hõrjat kustt,
Kolmas hallik kuralt kustt.
Wiru tsead hambad weresta,
Wiru tsead sun järsk elista,
Keel pera kestelist;
Süs tule meeli mõnitama,
Laulajaiolt laidemaie,
Tõuklejaiolt tõuklemaie! —